

et Folketingsudvalg vedtagne §§ 47 og 48 i Lov om Tvangsauktioner af 9de April 1891, jfr. Rigsdagstidende 1890—91 Tillæg B Sp. 1915 ff.

Bestemmelsen i § 10, 2det Stykke, om de privilegerede Fordringshavere er den samme, som findes om disse i Konkurslovens § 105.

ad § 11.

Bestemmelsen i denne Paragraf er optagen efter Konkurslovens § 106; men medens det i Konkursloven hedder, at Fordringshavere, der have faaet de Fordringer, for hvilke de optræde i Boet, tiltransporterede efter Konkursens Begyndelse, ere udelukkede fra Afstemningen om Akkordspørgsmaalet, har man i Udkastet udelukket Fordringshavere, der have faaet deres Fordringer tiltransporterede efter at være blevne bekendte med, at Skyldneren har tilkaldt Tillidsmænd efter § 1 Nr. 6 eller har standset sine Betalinger.

Da de kritiske Tidspunkter for en Fordrings Erhvervelse saaledes ere forskellige i Udkastets § 11 og Konkurslovens § 106, vil Følgen kunne blive, at en Fordring, som ifølge Udkastets § 11 er udelukket fra at give Stemmeret, er stemmeretgivende, ifald Akkordforhandlingen mislykkes, og Debitor søger Akkord under Konkurs.

§ 12

er optagen efter Konkurslovens § 107.

ad § 14.

Der har i Kommissionen hos flere Medlemmer været stærk Stemning for at indskrænke Adgangen til Tvangsakkord efter Loven til de Tilfælde, hvor Skyldneren tilbyder 50 eller mindst 40 pCt. til de simple personlige Fordringshavere, nemlig for derved at virke til, at Skyldnere forsøge en Ordning af deres Forhold paa et Tidspunkt, hvor de endnu ere i Stand til at byde en rimelig Dividende; men man har dog været enig om, at, naar Loven skal omfatte alle Virksomheder, vil der vanskeligt kunne findes noget Minimum, der kunde gælde som almindeligt. Man har derfor indskrænket sig til at forlange en Majoritet af ni Tiendedele for Vedtagelse af et Akkordforslag, der byder mindre end 25 pCt., medens man i øvrigt har holdt sig til de i Konkurslovens § 108 fastsatte Bestemmelser.

Udkastet omtaler ikke Akkord paa det Vilkaar, at Skyldneren overlader alt, hvad han ejer, til sine Kreditorers Fyldestgørelse. Men der kan efter Udkastet intet være til

Hinder for, at saadan Akkord sluttes. Hvis Akkorden ikke fastsætter nogen bestemt Minimumsdividende, udkræves til Vedtagelsen samme Majoritet, som naar Akkordforslaget tilbyder under 25 pCt.

Til de stemmeretgivende Fordringer skal efter Udkastet ogsaa de ikke anmeldte Fordringer henregnes.

§§ 15 og 16

ere optagne efter Konkurslovens §§ 109 og 110 med Ændringer, der ikke give Anledning til nogen Bemærkning.

ad § 17.

Denne Paragraf er optagen efter Konkurslovens § 111. For at undgaa, at nogen privilegeret Fordringshaver skulde nødsages til at erklære Skyldneren fallit alene for at bevare sin Fortrinsret under eventuel Konkurs, er der gjort en Tilføjelse, hvorved det Tidsrum, i hvilket Fortrinsretten bevares, bliver forlænget af Hensyn til Akkordforhandlingen.

ad § 18.

Denne Paragrafs første Stykke er optaget efter Konkurslovens § 112. Den øvrige Del af Paragraffen har § 26 i den norske Akkordlov til Forbillede. Men medens det i den norske Lov hedder, at Skifteretten kan bestemme, at det „paa Fordringen faldende Udbytte“ skal ind sættes i en Bank, tales der i Udkastet kun om „det paa Fordringen faldende Udbytte i det Omfang, hvori denne er bestridt“. Denne Bestemmelse i Udkastet hviler paa den Forudsætning, at Skyldneren, hver Gang nogen Akkordrate forfalder til Udbetaling, skal betale til Fordringshaveren den Del af Raten, der falder som Dividende paa den ikke bestridte Del af hans Fordring, saa at kun Resten ind sættes i Bank eller Sparekasse.

Det kan i øvrigt bemærkes, at, hvis der i Boet er bestridte Fordringer af nogen Betydning, kan det være naturligt, at Akkorden bliver alternativ, saaledes at, dersom det viser sig, at den bestridte Fordring ikke paahviler Skyldneren, skulle de Rater, som i modsat Fald vilde være tilfaldne den angivne Fordringshaver, udloddes til Skyldnerens øvrige Fordringshavere.

§ 19

svarer til Konkurslovens § 113.

ad § 20.

Se Bemærkningerne ad Udkastets § 10.